

		Uwagi zgłoszone w ramach uzgodnień międzyresortowych do <i>projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (UD23)</i>		
I.p.	Art.	Instytucja zgłaszająca uwagi	OPINIA/STANOWISKO/POSTULAT	Stanowisko MRPiPS
1.	art. 12 ust. 2 pkt 2 lit e uwaga dotyczy OSR	Ministerstwo Finansów	W związku z propozycją wprowadzenia regulacji umożliwiającej wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych całego należnego ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, a nie tylko należnego za dany rok kalendarzowy, należy wnioskować, że będą jednak ponoszone dodatkowe koszty przez FGŚP z tego tytułu, co oznacza, że w OSR powinna znaleźć się informacja przedstawiająca szacunkowe koszty powyżej wprowadzonej zmiany.	Rozszerzenie katalogu wypłat z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych o wypłaty z tytułu ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy przysługujący za rok kalendarzowy poprzedni w odniesieniu do roku, w którym ustał stosunek pracy, nie oznacza, że będzie to dodatkowe, należne świadczenie, a zatem nie ma potrzeby dokonywania wskazanych w Państwa stanowisku zmian w OSR do projektu ustawy. Po wprowadzeniu omawianej zmiany, świadczenie przysługujące z tytułu ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, tak jak obecnie, będzie przysługiwać byłym pracownikom w maksymalnej wysokości jednomiesięcznego przeciętnego wynagrodzenia, ogłaszanego przez prezesa GUS. Zatem, niezależnie od tego, czy roszczenie pracownika dotyczy będzie ekwiwalentu za urlop za rok, w którym ustał stosunek pracy, czy za rok poprzedzający rok, w którym ustał stosunek pracy, czy za oba te lata, świadczenie może być wypłacone maksymalnie w wysokości jednomiesięcznego przeciętnego wynagrodzenia. Celem wprowadzonej zmiany było zrównanie szans pracowników na otrzymanie w/w świadczenia, tj. tych którzy zostali zwolnieni w styczniu czy w lutym z tymi którzy zostali zwolnieni np. w grudniu. W związku z faktem, że świadczenie to nadal będzie podlegało ograniczeniu do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, proponowana zmiana nie spowoduje więc dodatkowych kosztów. W planie finansowym FGŚP w części dotyczącej wydatków na wypłaty świadczeń pracowniczych limit wydatków na wypłaty świadczeń z tytułu ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy ustalany jest w maksymalnej możliwej do wypłaty wysokości jako iloczyn liczby planowanych do objęcia ochroną osób i jednomiesięcznego

				przeciętego wynagrodzenia. W związku z powyższym uwaga nie została uwzględniona.
2.	art. 23 ust. 6 i 6a uwaga dotyczy również uzasadnienia	Ministerstwo Finansów	Zgłoszono wątpliwość w zakresie proponowanej w projekcie zmiany, która ma na celu uporządkowanie przepisów w zakresie możliwości umarzania należności w całości lub w części, poprzez ich pogrupowanie, ze względu na przesłanki udzielenia ww. ulgi – na przepisy dotyczące osób fizycznych oraz osób prawnych. Z brzmienia projektowanych przepisów nie wynika jednoznacznie, że przesłanki określone w zmieniającym ust. 6 dotyczyć będą jedynie osób fizycznych, natomiast wskazane w dodawanym ust. 6a – osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej. W ust. 6a pkt 1 zamieszczono przesłankę dotyczącą uzasadnionego przypuszczenia, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji należności, która może odnosić się do każdego z ww. podmiotów. Ponadto, zgodnie z brzmieniem ust. 6a, dysponent Funduszu może także odstąpić od dochodzenia należności w przypadkach jej całkowitej nieściągalności. Zgodnie z intencją projektodawcy, możliwość taką przewidziano jedynie w odniesieniu do podmiotów innych niż osoby fizyczne. W związku z powyższym, w uzasadnieniu omawianego projektu należałoby wskazać powody, dla których zdecydowano o zróżnicowaniu regulacji dotyczących sytuacji osób fizycznych, w odniesieniu do sytuacji innych podmiotów (osób prawnych, jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi).	Uwaga została uwzględniona. W związku ze zgłoszonymi wątpliwościami oraz po ponownym przeanalizowaniu proponowanych zmian podjęto decyzję o powrocie do obecnie obowiązującego brzmienia art. 23 ust. 6 z wyjątkiem pkt. 2 któremu nadano nowe brzmienie: „2. Osoba fizyczna zmarła nie pozostawiając żadnego majątku lub pozostawiła ruchomości nie podlegające egzekucji na podstawie odrębnych przepisów i jednocześnie nie ma spadkobierców innych niż Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego albo osoba fizyczna zmarła i nie ma możliwości dochodzenia należności pomimo przejścia odpowiedzialności na osoby trzecie, lub”. Powyższa sytuacja ma miejsce wówczas, kiedy spadkobiercy dłużnika Funduszu – osoby fizycznej, istnieją, ale przyjęli spadek z dobrodziejstwem inwentarza, co oznacza, że ich odpowiedzialność za długi spadkowe jest ograniczona do wysokości stanu czynnego spadku. W takiej sytuacji nie ma możliwości dochodzenia należności Funduszu, zatem zaproponowany zapis pozwoli na umorzenia takiej należności przez dysponenta Funduszu ponieważ, jak wskazano wyżej, dysponent Funduszu nie ma możliwości dochodzenia tej należności.
3.	art. 2 projektu uwaga dotyczy również OSR	Ministerstwo Finansów	Kolejna wątpliwość dotyczy propozycji wprowadzenia zmiany ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, która poszerza katalog podmiotów zwolnionych z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych o dysponenta Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Zdaniem Ministerstwa Finansów spowoduje to analogiczne wnioski ze strony dysponentów pozostałych państwowych funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych, wobec czego proponuje się rozważyć celowość zaproponowanej zmiany. W opinii Ministerstwa Finansów wpłaty z omawianych opłat stanowią dochody budżetu państwa, dlatego też w OSR powinna znaleźć się także informacja o wysokości szacowanych mniejszych dochodów budżetu państwa z tego tytułu.	Zasadność wprowadzenia ww. zmiany została wyjaśniona obszernie w uzasadnieniu. Specyfika każdego z pozostałych funduszy celowych w zakresie zasadności zwolnienia z ponoszenia kosztów sądowych jest odmienna i wymaga dokonania indywidualnej analizy. Stanowisko MRPiPS zostało przedstawione w odniesieniu do analogicznej uwagi Ministerstwa Sprawiedliwości (pkt. 18 niniejszej tabeli). W następstwie powyższych wyjaśnień zwracamy się z prośbą o odstąpienie od zgłoszonej uwagi. Odnośnie uwagi dotyczącej OSR, wyjaśniamy, że nie jest możliwe oszacowanie kwot, o jakie zmniejszą się dochody budżetu państwa z tytułu wprowadzenia ww. zmiany z uwagi na fakt, że brak jest

				niezbędnych danych do dokonania takich szacunków, jak również brak jest jednolitego orzecznictwa sądów w zakresie uprawnień FGSP dotyczących zwolnień od ponoszenia kosztów sądowych przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń. Opierając się na dotychczasowych wydatkach FGSP związanych z kosztami sądowymi i egzekucyjnymi, nie można przyjąć, że zwolnienie z ponoszenia tych kosztów przełoży się wprost na mniejsze dochody budżetu państwa (zob. również wyjaśnienie w pkt. 18). W związku z powyższym zwracamy się z prośbą o odstąpienie od zgłoszonej uwagi.
4.	uwaga ogólna do projektu	Ministerstwo Finansów	Wobec proponowanej zmiany poziomu wydatków (m.in. związanych z wprowadzeniem nowych rozwiązań wydłużających okresy referencyjne dotyczące wypłaty świadczeń pracowniczych, umożliwiających wypłatę całego ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, a nie tylko należnego za rok kalendarzowy) należy stosować wobec przedłożonego projektu przepisy przewidziane w art. 50 ust. 1a, 4 i 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 885, z późn zm.). Z przepisów tych wynika obowiązek określenia w treści projektu maksymalnego limitu tych wydatków wyrażony kwotowo na okres 10 lat budżetowych wykonywania ustawy, oddzielnie dla każdego roku, poczynając od pierwszego roku planowanego wejścia w życie ustawy, w podziale na: budżet państwa, jednostki samorządu terytorialnego i ich jednostki organizacyjne, a także pozostałe jednostki sektora finansów publicznych, a także mechanizmów korygujących w przypadku zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok limitu i organu monitorującego wykorzystanie limitu wydatków oraz odpowiedzialnego za wdrożenie mechanizmów korygujących.	<p>W związku ze zgłoszoną uwagą prosimy o przyjęcie poniższych wyjaśnień.</p> <p>W pierwszej kolejności należy wskazać, że na podstawie art. 23 ust. 1 zmienianej ustawy przekazanie środków finansowych Funduszu na wypłatę świadczeń, a także wypłata świadczeń ze środków Funduszu powoduje z mocy prawa przejście na marszałka województwa, działającego w imieniu dysponenta Funduszu, roszczenia wobec pracodawcy, likwidatora lub innej osoby zarządzającej majątkiem pracodawcy lub roszczenia do masy upadłości o zwrot wypłaconych świadczeń.</p> <p>Oznacza to, że wydatki z tytułu wypłaconych świadczeń w momencie przekazania czy wypłaty nie stanowią kosztu Funduszu, powiększają natomiast należności Funduszu.</p> <p>Wydatki na świadczenia podlegające zwrotowi, według aktualnie obowiązujących przepisów nie są limitowane w planie finansowym FGSP, wobec czego nie jest możliwe ustanowienie limitu na część tych wydatków, nie stanowiących kosztów dla Funduszu, wynikających z propozycji wydłużenia tzw. okresów referencyjnych oraz objęcia świadczeniami z FGSP roszczeń dot. wypłaty ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy należny za rok poprzedzający datę ustania stosunku pracy, bez wydłużania maksymalnego 1 miesięcznego okresu jego zaspokojenia.</p> <p>Należności Funduszu z tytułu wypłaconych świadczeń podlegają</p>

			<p>zwrotowi do Funduszu w procesie prowadzonej windykacji.</p> <p>Środki z windykacji stanowią przychody Funduszu i pomniejszają należności. Należy przy tym wskazać, że roczne przychody z tytułu windykacji wg danych za lata od 2009 r. do 2015 r. wyniosły od 60,4 mln zł do 94,2 mln zł, co stanowiło od 31,7% do 77,5% rocznych wydatków na świadczenia podlegające zwrotowi. Średniorocznie wynosiły one 46,4% ponoszonych wydatków na świadczenia podlegające zwrotowi.</p> <p>Na podstawie art. 23 ust. 3 zmienianej ustawy dysponent Funduszu może odstąpić w całości lub w części od dochodzenia zwrotu należności, lub umorzyć w całości lub w części należności, gdy dochodzi zwrotu należności lub prowadzi postępowanie egzekucyjne w warunkach przewidzianych w ustawie. W przypadku odstąpienia od dochodzenia należności Funduszu lub ich umorzenia, niezwrócone należności stają się kosztami Funduszu.</p> <p>Faktycznym kosztem z tytułu projektowanej zmiany ustawy będzie kwota rocznych umorzeń z powodu braku ściągalności należności z tytułu zwiększonej kwoty wypłaconych świadczeń, nie odzyskanych w procesie windykacji.</p> <p>Roczny limit kwoty umorzeń ogółem określany jest w rocznym PFC FGŚP, stanowiącym załącznik do ustawy budżetowej.</p> <p>Wykonanie rocznego limitu umorzeń podlega monitorowaniu przez dysponenta Funduszu na podstawie danych uzyskiwanych stosownie do przepisów rozporządzenia w sprawie informacji dotyczących gospodarki środkami Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, przekazywanych przez marszałków województw dysponentowi Funduszu.</p> <p>Mechanizm, o którym mowa w art. 50 uofp, korygujący wydatki Funduszu jest wdrożony i funkcjonuje na podstawie art. 29 ust. 6, 9 i 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.</p> <p>Należy przyjąć, że kwota z windykacji należności powstałych z tytułu zwiększonej liczby wypłaconych świadczeń spowodowanej</p>
--	--	--	--

				<p>procedowaną zmianą do ustawy pozostawała będzie w podobnym stosunku do wartości wypłat tych świadczeń jak kwota z windykacji ogółem do kwoty wypłat ogółem, zaś stosunek kwoty kosztów z tego tytułu do kwoty należności z tego tytułu, w podobnym stosunku jak kwota rocznych umorzeń ogółem do należności ogółem.</p> <p>Przewidywane zwiększenie wydatków (kosztów) obciąża Fundusz i nie obciąża budżetu państwa ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego.</p> <p>W związku z powyższym zwracamy się z prośbą o odstąpienie od zgłoszonej uwagi dotyczącej obowiązku przedstawienia w projekcie ustawy informacji w zakresie zwiększonych wydatków Funduszu.</p>
5.	uwaga do OSR	Ministerstwo Finansów	<p>Kolejna wątpliwość dotyczy pkt 6 OSR: „Wpływ na sektor finansów publicznych”.</p> <p>Zdaniem Ministerstwa Finansów uzupełnienia wymaga pozycja „Źródła finansowania”, natomiast w pozycji „Dodatkowe informacje (...)” kalkulacje dochodów i wydatków związanych z wejściem w życie projektowanej regulacji wymagają doprecyzowania. Nie wskazano, bowiem na konkretne dane pozwalające dokonać stosownych obliczeń. Ministerstwo Finansów proponuje jednocześnie przyjąć do kalkulacji skutków finansowych bardziej aktualne dane niż z roku 2013.</p>	<p>Uwaga została uwzględniona częściowo.</p> <p>Zgodnie ze zgłoszoną uwagą uzupełniono pozycję „źródła finansowania”. Jedynym źródłem finansowania proponowanych zmian są środki Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.</p> <p>Uwaga o konieczności doprecyzowania informacji w punkcie 6 nie została uwzględniona, ponieważ OSR zawiera precyzyjny opis założeń przyjętych do przedstawionych wyliczeń. Przyjęty do wyliczeń sposób zakłada maksymalny poziom wydatków, jakie mogą zostać poniesione w związku z wejściem w życie zaproponowanych zmian. Należy ponadto wskazać, że brak jest jakichkolwiek źródeł, które pozwoliłyby na bardziej precyzyjne oszacowanie kosztów wejścia w życie proponowanej regulacji, w szczególności brak jest możliwości dokładnego przewidzenia liczby pracowników, którym pracodawca nie wypłaci świadczeń, jak i danych dotyczących struktury tych świadczeń oraz okresu, za który będą należne. W związku z powyższym przy ich oszacowaniu posłużono się danymi wynikającymi z dotychczas realizowanych wydatków, zakładając, że w przyszłości wystąpią podobne jak dotychczas trendy i prawidłowości.</p> <p>Do kalkulacji skutków przyjęto dane z roku 2013 ze względu na to, że w tym roku dokonano najwięcej wypłat, co pozwoliło na ustalenie przewidywanego maksymalnego limitu wypłat z FGŚP.</p>

6.	art. 12a	RCL	<p>W ocenie RCL zaproponowana zmiana polegająca na usunięciu przepisu art. 8a i jednocześnie dokonaniu zmiany art. 12a, wskazując, że przesłanką wypłaty zaliczek na poczet niezaspokojonych przez pracodawcę roszczeń pracowniczych jest faktyczne zaprzestanie działalności przez pracodawcę, burzy dotychczasową konstrukcję ustawy, gdyż samo faktyczne zaprzestanie działalności przez pracodawcę nie będzie już regulowane w rozdziale drugim ustawy, w którym wskazane są wszystkie sytuacje, kiedy ta niewypłacalność następuje. Tym samym wypłata zaliczki będzie dokonywana w stosunku do stanu faktycznego innego niż niewypłacalność – czyli nie mieszczącego się w zakresie przedmiotowym ustawy, o którym mowa w art. 1 zmienianej ustawy.</p>	<p>Należy wskazać, że faktyczne zaprzestanie działalności przez pracodawcę nie może być traktowane na równi z typowymi przesłankami niewypłacalności pracodawcy, o których mowa w art. 3-8 zmienianej ustawy, które są zgodne z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy, ustawą prawo upadłościowe i prawo restrukturyzacyjne. Instytucja zaliczki z FGŚP ma natomiast jedynie charakter pomocniczy w odniesieniu do przypadków niewypłacalności, o których mowa powyżej. Zaliczka na poczet niezaspokojonych roszczeń pracowniczych będzie wypłacana w sytuacji, gdy pracodawca faktycznie zaprzestanie wykonywania działalności, ale nie będzie jeszcze możliwe stwierdzenie zaistnienia niewypłacalności w rozumieniu przepisów rozdziału 2 zmienianej ustawy. W związku z powyższym proponuje się pozostawienie art. 12a w brzmieniu określonym w projekcie. Instytucja zaliczki na poczet niezaspokojonych roszczeń pracowniczych funkcjonuje obecnie również w obowiązującym art. 14a (w projekcie – art. 15a). Zaliczka ta jest wypłacana, podobnie jak w projektowanym art. 12a, w sytuacji, gdy nie zostało stwierdzone zaistnienie niewypłacalności w rozumieniu przepisów rozdziału 2 zmienianej ustawy.</p> <p>W związku z powyższym prosimy o odstąpienie od uwagi.</p>
7.	art. 12a ust. 1a	RCL	<p>Wątpliwości RCL budzą warunki jakie musi spełnić łącznie pracodawca, aby uznano – na mocy projektowanych przepisów – że faktycznie zaprzestał działalności. Po pierwsze, brak jest precyzji w używanych pojęciach, jak np. „zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej ujawnionej w rejestrach i ewidencjach”, „siedziba pracodawcy lub miejsca wykonywania działalności zostały z urzędu wykreślone z rejestrów lub ewidencji” czy „nie realizował swoich obowiązków i uprawnień wobec pracowników oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, urzędu statystycznego, organów podatkowych i rejestrowych”. W ocenie RCL należy doprecyzować o jakie rejestry i ewidencje chodzi, a także wskazać konkretne obowiązki i uprawnienia, których nierealizowanie powodować będzie stwierdzenie, iż pracodawca faktycznie zaprzestał działalności. To doprecyzowanie ma szczególne znaczenie w ostatnim przypadku,</p>	<p>Uwaga została uwzględniona częściowo.</p> <p>Odnośnie uwagi dotyczącej pojęć „zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej ujawnionej w rejestrach i ewidencjach” oraz „siedziba pracodawcy lub miejsca wykonywania działalności zostały z urzędu wykreślone z rejestrów lub ewidencji”, informujemy, że w zakresie pracodawców – osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną w obecnej propozycji brzmienia przepisu art. 12a ust. 1a zastosowano konstrukcję analogiczną do obecnie obowiązującej w art. 23 ust. 6 pkt 3, tj. używając określenia „właściwych rejestrów” natomiast w odniesieniu do pracodawców – osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą doprecyzowano pojęcie „ewidencji”, wskazując, że przedsiębiorca taki</p>

			<p>gdyż nie każde działanie czy brak działania przez pracodawcę we wskazanym obszarze świadczy o tym, że pracodawca nie posiada środków finansowych i zaprzestał działalności (np. obowiązki pracodawcy wobec wymienionych organów to także obowiązki sprawozdawcze, a wobec pracownika – zapewnienia okresowych badań lekarskich).</p>	<p>podlega wpisowi do CEIDG.</p> <p>W zakresie uwagi dotyczącej doprecyzowania pojęcia „nie realizował swoich obowiązków i uprawnień wobec pracowników oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, urzędu statystycznego, organów podatkowych i rejestrowych” informujemy, że uwaga została uwzględniona poprzez sformułowanie przepisu art. 12a ust. 1a pkt 3 w następujący sposób: „3) pracodawca nie realizował wobec pracowników, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, oraz organów podatkowych i rejestrowych obowiązków i uprawnień wynikających z powszechnie obowiązujących przepisów.”. Obowiązki i uprawnienia pracodawcy wobec pracowników oraz właściwych organów wynikają z przepisów odrębnych ustaw i zdaniem projektodawcy ogólne odwołanie określone w projektowanym art. 12a ust. 1a pkt 3 jest wystarczające. W projektowanym art. 12a pojęcie „faktycznego zaprzestania działalności” jest pojęciem szerszym, niż zaprzestanie działalności gospodarczej, co oznacza, że pracodawca nie będzie mógł podejmować jakichkolwiek czynności wobec pracowników oraz ww. organów, regulowanych odrębnymi przepisami.</p>
8.	art. 12a	RCL	<p>W ocenie RCL konieczność łącznego spełnienia proponowanych w art. 12a ustawy przesłanek może spowodować istotne ograniczenie w dostępie do zaliczek na poczet niezaspokojonych roszczeń. Należy mieć na uwadze, że jako jedną z przesłanek zaprzestania działalności przez pracodawcę (obok niezyskiwania przychodu i niewypełniania obowiązków wobec pracowników i instytucji publicznych) wskazano nieprzebywanie pracodawcy w ciągu 2 miesięcy w siedzibie lub miejscach wykonywania działalności, a zatem, przy zaproponowanym brzmieniu ust. 1a w art. 12a (w związku z ust. 1) i konieczności spełnienia wszystkich 3 przesłanek łącznie, pracownik nie będzie miał możliwości wystąpienia o zaliczkę na poczet niezaspokojonych roszczeń, jeśli pracodawca np. nie wypłaca mu wynagrodzenia, nie uzyskuje przychodów, nie opłaca składek na ubezpieczenia społeczne ale przebywa w miejscu prowadzenia działalności. Wydaje się, że nie takie rozwiązanie było intencją projektodawcy, a zatem przepis ten należy odpowiednio zmienić.</p>	<p>Uwaga nie została uwzględniona.</p> <p>Intencją projektodawcy było umożliwienie realnego zastosowania instytucji wypłaty zaliczek z FGŚP dla pracowników w przypadku braku środków finansowych w związku z faktycznym zaprzestaniem działalności przez pracodawcę. W obecnym brzmieniu art. 8a, w związku z niedookreśleniem pojęcia „faktycznego zaprzestania działalności”, ww. instytucja jest stosowana przez wojewódzkie urzędy pracy incydentalnie, a niektóre sądy interpretują błędnie obowiązującą ww. instytucję jako niezależną przesłankę niewypłacalności i nakazują Funduszowi wypłatę całego świadczenia należnego byłemu pracownikowi w sytuacji, gdy intencją ustawodawcy było wypłacanie w takiej sytuacji jedynie zaliczki na poczet niezaspokojonych roszczeń pracowniczych w związku z faktem, że pracownik ubiegający się o zaliczkę pozostaje nadal w stosunku pracy. Proponowany obecnie katalog przesłanek, których łączne spełnienie warunkuje możliwość wystąpienia z wnioskiem o wypłatę zaliczki z FGŚP na poczet niezaspokojonych roszczeń pracowniczych został wypracowany</p>

				<p>w porozumieniu z wojewódzkimi urzędami pracy, które realizują zadania związane z obsługą FGŚP w terenie. W opinii projektodawcy przedstawiona propozycja właściwie realizuje cel omawianej instytucji, tj. umożliwia wypłatę części zaległych świadczeń pracowniczych niewypłaconych przez pracodawcę, który faktycznie zaprzestał wykonywania działalności, ale nie jest jeszcze możliwe stwierdzenie niewypłacalności pracodawcy na podstawie przesłanek określonych w art. 3-8 ustawy. W sytuacji gdy spełniona będzie jedynie część przesłanek określonych w art. 12a ust. 1a, przykładowo, jeśli pracodawca nie będzie uzyskiwał przychodów, nie będzie wypłacał wynagrodzeń pracownikom, jak również nie będzie odprowadzał składek na ubezpieczenia społeczne, ale będzie przebywał w miejscu prowadzenia działalności, pracownicy będą mogli, jak dotychczas, dochodzić swoich roszczeń od pracodawcy przed sądem pracy. Natomiast ewentualne świadczenia z FGŚP będą mogły im być wypłacone na zasadach ogólnych jedynie w przypadku ogłoszenia upadłości tego pracodawcy.</p>
9.	art. 12a ust. 5, art. 15a ust 4	RCL	<p>Wątpliwość w projektowanym art. 12a budzi ust. 5, na podstawie którego do pracownika będzie występował marszałek województwa, gdy dokumenty załączone do wniosku o wypłatę zaliczek na poczet niezaspokojonych roszczeń, będą niewystarczające do rozpatrzenia tego wniosku. Jednocześnie jednak żaden przepis materialny ustawy nie przewiduje obowiązku dołączania przez pracownika do wniosku jakichkolwiek dokumentów. Jedynie z projektowanego brzmienia art. 12a ust. 2 ustawy wynika, że w samym wniosku pracownik jest obowiązany złożyć oświadczenie o pozostawaniu w stosunku pracy z danym pracodawcą, rodzaju niezaspokojonych roszczeń i ich wysokości, a także uprawdopodobnić fakt zaprzestania działalności przez pracodawcę lub dowieść faktu złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. W związku z tym wątpliwe jest ratio legis rozwiązania przewidującego występowanie do pracownika o dodatkowe dokumenty, skoro na etapie składania wniosku ustawodawca w tym zakresie nie przewiduje konieczności dołączania jakichkolwiek dokumentów. Podkreślenia wymaga, że obecnie marszałek województwa ma prawo na podstawie art. 12a ust. 5 ustawy do żądania od pracodawcy dokumentów potwierdzających faktyczne zaprzestanie działalności, w tym także wglądu do dokumentacji w</p>	<p>Uwaga została uwzględniona częściowo.</p> <p>Dokumenty składane przez pracownika w przypadku ubiegania się o wypłatę zaliczki w przypadku faktycznego zaprzestania działalności przez pracodawcę, wskazane zostały w projektowanym art. 12a ust. 2. Z uwagi na fakt, że ww. zaliczka ma mieć charakter natychmiastowej pomocy, dokumenty wymienione w ww. przepisie będą wystarczające do wypłaty tego świadczenia a więc nie ma potrzeby występowania przez marszałka województwa do pracownika o dostarczanie kolejnych dokumentów i określania terminów na ich dostarczenie. W związku z uwagą RCL w świetle powyższego wyjaśnienia dokonano wykreślenia projektowanego ust. 5 w art. 12a. Rezygnacja z w/w przepisów pozwoli tym samym na odformalizowanie procedury wypłaty zaliczek. Odpowiadając na kolejne wątpliwości dotyczące tego że w projekcie zabrakło przepisu funkcjonującego w obecnie obowiązującej ustawie tj. w art. 12 a ust. 5, z którego wynika, iż marszałek województwa ma prawo do żądania od pracodawcy dokumentów potwierdzających faktyczne zaprzestanie działalności, w tym także wglądu do dokumentacji w miejscu działalności pracodawcy, co w opinii RCL może pozbawić marszałka możliwości szybkiego i prawidłowego</p>

			<p>miejsu działalności pracodawcy. Proponowana zmiana może pozbawić zatem organ możliwości prawidłowego i szybkiego ustalenia stanu faktycznego. Dodatkowo w omawianym przepisie projektu wskazano, iż marszałek województwa na uzupełnienie tego wniosku wyznaczy pracownikowi termin. Nie wskazano jednak jaki będzie skutek niedokonania tej czynności we wskazanym terminie (uwaga ta dotyczy również projektowanego art. 15a ust. 4) W związku z powyższym w ocenie RCL omawiany przepis projektu powinien zostać odpowiednio zmieniony a ratio legis zmian proponowanych w ustawie winno zostać wyjaśnione w uzasadnieniu.</p>	<p>ustalenia stanu faktycznego, wyjaśniamy, że przepis ten nie został uwzględniony w projekcie ponieważ projektodawca (na podstawie dotychczasowych doświadczeń) uznał, że niezasadne jest domaganie się od pracodawcy, z którym kontakt jest utrudniony lub brak jest z nim kontaktu, dokumentów wskazanych w tym przepisie. Jednocześnie, jak wynika z art. 12a ust. 2, ciężar dowodowy ustanowiono po stronie pracownika, na rzecz którego wypłacana będzie zaliczka.</p>
10.	art. 22, 22a i 23 ust. 11	RCL	<p>Kolejna wątpliwość RCL dotyczy nowelizowanych upoważnień ustawowych, zawartych w art. 22 i art. 22a ustawy, w których dodano w zakresie przedmiotowym – obok wzorów wykazów i wniosków – „wykaz wymaganych dokumentów” wskazując jako wytyczną „czytelność i kompletność tych wzorów oraz uwzględniając dane osób uprawnionych niezbędne do przekazywania środków i wypłat ze środków finansowych Funduszu”. Po pierwsze nie jest jasne o wykaz jakich dokumentów chodzi, w związku z tym projektowane upoważnienie do wydania aktu wykonawczego, w takim kształcie, może zostać uznane za mające charakter blankietowy, gdyż pozostawia prawodawcy zbyt daleką idącą swobodę w kształtowaniu merytorycznych treści rozporządzenia. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego, w tym orzeczeniem z dnia 22 września 1997 r. (sygn. akt. K 25/97), niedopuszczalne konstytucyjnie jest takie sformułowanie upoważnienia, które w istocie upoważnia nie do wydania rozporządzenia w celu wykonania ustawy, lecz do samodzielnego uregulowania całego kompleksu zagadnień, co do których w tekście ustawy nie ma żadnych bezpośrednich unormowań czy wskazówek. Po drugie, wytyczne powinny stanowić wskazówki co do treści aktu normatywnego, wskazywać kierunek merytorycznych rozwiązań, które mają znaleźć w nim wyraz, nie powinny natomiast zawierać dyrektyw uniwersalnych czy wręcz oczywistych (i bez tak wskazanej wytycznej wzory wykazów i wniosków powinny być czytelne i kompletne oraz powinny uwzględniać dane osób uprawnionych). Należy wskazać, iż z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego jednoznacznie wynika nakaz formułowania wytycznych w formie wyraźnych wskaźników dotyczących tego, ku czemu ma zmierzać treść, która zostanie</p>	<p>Uwaga została uwzględniona.</p> <p>W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że ewentualne przeniesienie katalogu dokumentów z obowiązujących aktów wykonawczych, do których wydania upoważniają przepisy art. 22, 22a i 23 ust. 11 nowelizowanej ustawy, z uwagi na ich złożoność i zakres spowodowałoby znaczne zmniejszenie przejrzystości ustawy, a to wpłynęłoby niekorzystnie na adresatów norm w niej określonych. W związku z powyższym doprecyzowano upoważnienie określone w art. 22 wskazując, że mowa jest o rodzaju dokumentów wymaganych do wypłaty świadczeń, natomiast w przypadku art. 22a – rodzaju dokumentów wymaganych do wypłaty zaliczek. Natomiast w przypadku art. 23 ust. 11 – jest mowa o rodzaju dokumentów i informacji wymaganych do rozpatrzenia wniosku o którym mowa w art. 23 ust.9, a także o rodzaju dokumentów dołączanych przez marszałka województwa do wniosku o którym mowa w art. 23 a ust. 1 i 3.</p> <p>Uwzględniając uwagę dotyczącą wytycznych zawartych w upoważnieniach określonych w art. 22, 22a i 23 ust. 11, które w opinii RCL nie zawierają wyraźnych wskaźników określających kierunki merytorycznych rozwiązań zawartych w rozporządzeniach, biorąc pod uwagę materię regulowaną w rozporządzeniach zaproponowano nowe, bardziej precyzyjne określenie celów, jakie mają spełniać powyższe regulacje. W delegacji do wydania rozporządzenia określonej w art. 22 i 22a zaproponowano wytyczne w brzmieniu: „(...) mając na uwadze racjonalne gospodarowanie środkami Funduszu oraz prawidłowe zabezpieczenie roszczeń pracowniczych.” W delegacji określonej w</p>

			zawarta w rozporządzeniu. Analogiczne uwagi należy odnieść do upoważnienia ustawowego nowelizowanego w art. 1 pkt 18 lit. h projektu, dotyczącego art. 23 ust. 11 ustawy.	art. 23 ust. 11 zaproponowano następujące wytyczne: „(...)w celu umożliwienia dokonania prawidłowej oceny wniosków o określenie warunków zwrotu należności, w szczególności rozłożenia na raty, odroczenie terminu spłaty należności lub odstąpienia w całości lub w części od dochodzenia zwrotu należności lub umorzenia w całości lub w części należności.”.
11.	art. 22b	RCL	Zgodnie z dodawanym art. 22b ustawy, marszałek województwa w prowadzonych postępowaniach o wypłatę świadczeń pracowniczych oraz przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń ma prawo m.in. do wglądu do dokumentacji będącej w dyspozycji urzędu skarbowego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz Państwowej Inspekcji Pracy w zakresie niezbędnym dla prowadzonych postępowań. Mając na uwadze, że dokumentacja będąca w dyspozycji ww. podmiotów zawiera bardzo szeroki zakres danych osobowych w tym „danych wrażliwych”, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922) wydaje się wskazane enumeratywne wymienienie zbioru danych do którego dostęp może uzyskać marszałek województwa, a także określenie trybu w jakim do tego udostępnienia dojdzie. Powyższa kwestia wymaga również uzyskania opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.	Uwaga została uwzględniona. W następstwie zgłoszonych do proponowanego art. 22b uwag, a także rozwiązań zaproponowanych przez ZUS i GIP doprecyzowano omawiany przepis poprzez określenie właściwego trybu postępowania oraz wskazanie dokumentów, które będą udostępniane marszałkowi województwa w toku prowadzonych postępowań o wypłatę świadczeń pracowniczych o których mowa w art.12a, 14 i 15a. Projektowany przepis art. 22b, stanowiący o tym, do uzyskiwania jakich dokumentów będzie miał prawo marszałek województwa w prowadzonych postępowaniach o wypłatę świadczeń pracowniczych, a także przy dochodzeniu ich zwrotu, rozszerzono o instytucję zaliczek, o których mowa w projektowanym art. 12a i 15a, w związku z czym skreślono projektowany ust. 4 w art. 12a. Jednocześnie informujemy, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie zgłosił uwag do projektu ustawy.
12.	uwaga ogólna w zakresie przepisów przejściowych	RCL	Zdaniem RCL należy rozważyć konieczność wprowadzenia przepisów przejściowych w szczególności dotyczących: 1) czasowego zachowania w mocy aktów wykonawczych, w związku ze zmianą upoważnień ustawowych zawartych w art. 22, art. 22a i art. 23 ust. 11 ustawy; 2) wszczętych i niezakończonych postępowań, w związku ze zmianą wprowadzaną do ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 623); 3) zmiany właściwości miejscowej marszałka województwa (art. 15 ust. 3); 4) zmiany regulacji dotyczących zasad wypłaty zaliczek na poczet niezaspokojonych roszczeń (art. 12a i art. 15a ustawy).	Uwaga została uwzględniona częściowo. Ad. 1. Nie ma konieczności czasowego utrzymywania w mocy aktów wykonawczych do ustawy, o których mowa w uwadze RCL, w związku z faktem, że jednocześnie z wejściem w życie zostaną wydane nowe rozporządzenia lub rozporządzenia zmieniające do obecnie obowiązujących. Ad. 2. W związku ze zmianą wprowadzaną do ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 623) w art. 5 projektowanej ustawy zaproponowano przepis przejściowy dotyczący postępowań sądowych oraz egzekucyjnych

				<p>wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie ustawy, w brzmieniu:</p> <p>„Art. 5. 1. W postępowaniach sądowych wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się, do czasu zakończenia postępowania w danej instancji, dotychczasowe przepisy o kosztach sądowych.</p> <p>2. W postępowaniach egzekucyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się dotychczasowe przepisy o kosztach sądowych do dnia zakończenia postępowania.”.</p> <p>Ad. 3. Nie ma konieczności wprowadzenia przepisu przejściowego, ponieważ proponowana zmiana nie jest zmianą merytoryczną a polega jedynie na doprecyzowaniu właściwości marszałka do którego powinny składać wykazy i wnioski osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą. W odniesieniu do osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą nie można mówić o siedzibie pracodawcy. W odniesieniu do tych osób właściwym określeniem jest adres głównego miejsca wykonywania działalności. Doprecyzowanie nie wpłynie na przebieg prowadzonych przez wojewódzkie urzędy pracy postępowań, ponieważ ta grupa pracodawców identyfikowana była również dotychczas wg adresu głównego miejsca wykonywania działalności, pomimo funkcjonowania w ustawie przepisu o siedzibie pracodawcy.</p> <p>Ad. 4. W odniesieniu do art. 12a, informujemy, że zostanie wprowadzony przepis przejściowy w brzmieniu:</p> <p>„Art. 4. Przepis art. 12a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się, gdy przesłanki, o których mowa w art. 12a ust. 1a wystąpiły po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.”.</p> <p>Jednocześnie informujemy, że w odniesieniu do art. 15a projektowanej ustawy nie ma konieczności wprowadzenia przepisu przejściowego z uwagi na fakt, że treść art. 15a jest zbieżna z obowiązującym art. 14a .Przepis został jedynie uzupełniony o rodzaje dokumentów i oświadczeń jakie powinien złożyć pracodawca występując o zaliczki</p>
--	--	--	--	--

				dla pracowników, które dotychczas wskazane były w rozporządzeniu.
13.	uwaga ogólna do uzasadnienia	RCL	Uzasadnienie do projektu winno zostać uzupełnione o wyjaśnienie ratio legis wprowadzenia zmian do art. 23 ust. 6 pkt 2 ustawy.	<p>Uwaga została uwzględniona.</p> <p>Uzupełniono uzasadnienie do projektu ustawy o następującą treść:</p> <p>„W art. 23 ust. 6 proponuje się uzupełnić pkt 2 poprzez dodanie słów: „albo osoba fizyczna zmarła i nie ma możliwości dochodzenia należności pomimo przejścia odpowiedzialności na osoby trzecie”, co będzie stanowić przesłankę umożliwiającą umorzenie należności Funduszu w przypadkach nieściągalności takich należności. Powyższe ma miejsce w sytuacji, kiedy spadkobiercy dłużnika Funduszu – osoby fizycznej, istnieją, ale przyjęli spadek z dobrodziejstwem inwentarza, co oznacza, że ich odpowiedzialność za długi spadkowe jest ograniczona do wysokości stanu czynnego spadku. W takiej sytuacji nie ma możliwości dochodzenia należności Funduszu, wobec czego zasadnym jest uregulowanie możliwości umorzenia takiej należności przez dysponenta Funduszu.”.</p>
14.	uwaga ogólna do projektu	RCL	<p>Projekt ustawy wymaga ponownego przepracowania legislacyjno-redakcyjnego, w szczególności w zakresie:</p> <p>1) jednolitego stosowania pojęć, np. „wniosek” i „wniosek indywidualny” (jak w projektowanym art. 14 ust. 1 i obowiązującym art. 16 ust. 1 ustawy), „zaliczka na poczet niezaspokojonych przez pracodawcę roszczeń” i „zaliczka na poczet należnych z Funduszu świadczeń z tytułu niezaspokojonych roszczeń” (jak w projektowanych art. 12a i 15a ustawy);</p> <p>2) niepoprawnego „przenoszenia” przepisów (uchylono art. 14a i dodano art. 15a; uchylono art. 23 ust. 6 pkt 1 i pkt 3 i dodano ust. 6a).</p>	<p>Uwaga dotycząca pkt 1 została uwzględniona poprzez ujednoczenie pojęć .</p> <p>Odnosnie uwagi dotyczącej pkt 2 informujemy, że proponowany art. 15a w ust. 2 przewiduje obowiązek złożenia do wniosku o wypłatę zaliczki zbiorczego wykazu, do którego stosuje się odpowiednio art. 15 ust. 1. W związku z powyższym proponuje się pozostawienie art. 15a zgodnie z obecnym projektem.</p> <p>Jednocześnie informujemy, że po przeanalizowaniu proponowanych zmian podjęto decyzję o powrocie do obecnie obowiązującego brzmienia art. 23 ust. 6, z wyjątkiem pkt. 2.</p>

15.	art. 22b	ZUS	<p>Propozycja budzi wątpliwości dotyczące rodzaju dokumentacji, do wglądu której uprawniony będzie marszałek województwa, jak również trybu, w jakim ten wgląd będzie się odbywał. W opinii ZUS niezbędne jest doprecyzowanie projektowanego art. 22b ustawy poprzez wyraźne wskazanie, że marszałek województwa w prowadzonych przez siebie postępowaniach o wypłatę świadczeń pracowniczych oraz przy dochodzeniu ich zwrotu, ma dostęp do danych zgromadzonych na kontach płatników składek i kontach ubezpieczonych, na wniosek zawierający dane identyfikacyjne płatnika składek lub ubezpieczonego, określone w art. 50 ust. 7 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 936, z późn. zm.).</p>	<p>Uwaga została uwzględniona.</p> <p>Przyjęto propozycję zapisu polegającą na tym, że marszałek województwa, przy postępowaniach o wypłatę świadczeń pracowniczych i zaliczek oraz przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń i zaliczek, będzie miał prawo do uzyskiwania danych zgromadzonych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na kontach płatników składek i kontach ubezpieczonych, na wniosek zawierający dane identyfikacyjne płatnika składek lub ubezpieczonego, określone w art. 50 ust. 7 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 936, z późn. zm.).</p> <p>Projektowany przepis art. 22 b, stanowiący o tym do uzyskiwania jakich dokumentów będzie miał prawo marszałek województwa w prowadzonych postępowaniach o wypłatę świadczeń pracowniczych, a także przy dochodzeniu ich zwrotu, rozszerzono o instytucję zaliczek o których mowa w art. 12a i 15a, w związku z czym skreślono projektowany ust. 4 w art. 12a.</p>
16.	art. 22b	Główny Inspektor Pracy	<p>Okręgowy Inspektorat Pracy „właściwy ze względu na siedzibę pracodawcy” może nie dysponować dokumentacją przydatną marszałkowi województwa z uwagi na strukturę organizacyjną pracodawcy bądź korzystanie z usług podmiotów zewnętrznych w zakresie prowadzenia dokumentacji kadrowo – płacowej. W projektowanym przepisie nie sprecyzowano rodzaju dokumentacji będącej w dyspozycji PIP, do której miałby dostęp marszałek województwa, nie określono zasad, na jakich miałby być realizowany wgląd do dokumentacji. W związku z powyższym zasadnym byłoby zastosowanie konstrukcji przewidzianej w art. 12a ust. 4 nowelizowanej ustawy, tj. przyznanie marszałkowi województwa prawa do uzyskania niezbędnych informacji w zakresie ustaleń dokonanych przez PIP w ramach przeprowadzonych u pracodawcy kontroli.</p>	<p>Uwaga została uwzględniona.</p> <p>Zgodnie z sugestią, iż przepis art. 22b winien być tożsamy z funkcjonującym aktualnie przepisem art. 12 ust. 4, przyjęto propozycję zapisu polegającą na tym, że marszałek województwa, przy postępowaniach o wypłatę świadczeń pracowniczych o których mowa w art. 12a, 14 i 15a, a także przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń będzie miał prawo na wniosek składany do Państwowej Inspekcji Pracy, do uzyskiwania pisemnych informacji i dokumentów dotyczących ustaleń dokonanych w ramach przeprowadzonych u pracodawcy kontroli i inspekcji.</p> <p>Projektowany przepis art. 22 b, stanowiący o tym do uzyskiwania jakich dokumentów będzie miał prawo marszałek województwa w prowadzonych postępowaniach o wypłatę świadczeń pracowniczych a także przy dochodzeniu ich zwrotu, rozszerzono o instytucję zaliczek, o których mowa w projektowanym art. 12a i 15a, w związku z czym</p>

				skreślono projektowany ust. 4 w art. 12a.
17.	art. 23a ust. 3	UOKiK analogiczna uwaga MSZ	<p>Uwaga dotycząca konsekwencji wykreślenia z przepisu wyrazów „dotyczącymi pomocy publicznej na restrukturyzację”. Przepisy ustawy prawo restrukturyzacyjne dopuszczają możliwość udzielenia pomocy publicznej w postępowaniu restrukturyzacyjnym wyłącznie jako pomocy na restrukturyzację, a zatem zaproponowane brzmienie przepisu 23a ust. 3 umożliwia udzielanie pomocy publicznej wyłącznie jako pomocy na restrukturyzację, co jest sprzeczne z uzasadnieniem tej zmiany. Przepisy art. 23 zmienianej ustawy, które regulują kwestię określania przez Fundusz warunków spłaty należności poza postępowaniem restrukturyzacyjnym stanowią, że warunki zwrotu należności muszą być określone:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w taki sposób, aby nie stanowiło to pomocy publicznej albo - zgodnie z zasadami udzielania pomocy <i>de minimis</i>. <p>Natomiast przepisy art. 23a (zarówno obowiązujące, jak i proponowane), które regulują kwestię określania przez Fundusz warunków spłaty należności w ramach postępowania restrukturyzacyjnego odnoszą się wyłącz nie do pomocy publicznej na restrukturyzację pomijając możliwość, że pomoc ta nie będzie stanowić pomocy publicznej albo będzie stanowić pomoc <i>de minimis</i>. W związku z powyższym celowe wydaje się rozważenie przeformułowania brzmienia art. 23a ust. 3 w taki sposób, aby dopuszczał on możliwość udzielania przedsiębiorstwu w restrukturyzacji ulg, o których mowa w tym przepisie, niestanowiących pomocy publicznej, stanowiących pomoc <i>de minimis</i> albo pomoc na restrukturyzację.</p>	<p>Uwaga została uwzględniona.</p> <p>Przepisy art. 23a zostały przeformułowane i doprecyzowane, zgodnie z sugestiami UOKiK.</p>
18.	art. 23a ust. 3	MSZ analogiczna uwaga UOKiK	<p>Uwaga dotycząca konsekwencji wykreślenia z przepisu wyrazów „dotyczącymi pomocy publicznej na restrukturyzację”. Jako uzasadnienie zostało wskazane, że przewidziana pomoc nie stanowi pomocy publicznej na restrukturyzację. W ocenie Ministra Spraw Zagranicznych, w świetle okoliczności, że prawo restrukturyzacyjne określa zasady udzielania pomocy <i>de minimis</i> oraz pomocy publicznej na restrukturyzację, które traktowane są rozłącznie, celowe jest doprecyzowanie, jaka pomoc może być udzielana na podstawie tego przepisu. Wątpliwość ta powstaje ponadto w świetle</p>	<p>Uwaga została uwzględniona.</p> <p>Przepisy art. 23a zostały przeformułowane i doprecyzowane, zgodnie z sugestią MSZ.</p>

			okoliczności, że przepis ten nie wymienia pomocy <i>de minimis</i> , a w uzasadnieniu zostało wskazane, że nie jest to również pomoc publiczna na restrukturyzację.	
18.	art. 2 projektu	MS	<p>Uwaga dotycząca zasadności zwolnienia dysponenta FGŚP od kosztów sądowych w postępowaniu cywilnym, zważywszy na fakt, że byłby to wyjątek w zestawieniu z regulacjami dotyczącymi funkcjonowania innych państwowych funduszy celowych. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego działający na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2016 r. poz. 277), który dysponuje funduszami celowymi: emerytalno-rentowym, administracyjnym oraz prewencji i rehabilitacji, nie korzysta z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych nawet w zakresie opłat. Fundusz Składowy Ubezpieczenia Społecznego Rolników utworzony także na podstawie w/w ustawy jest osobą prawną i stosuje się do niego ogólne zasady zwalniania od kosztów sądowych. W analogicznej sytuacji znajduje się Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej działający na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, z późn.zm.) oraz Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych działający na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721, z późn. zm.). Nie przewidziano również ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych w przypadku dysponenta Funduszu Pracy, którym jest minister właściwy do spraw pracy. Jednocześnie z przepisu art. 108 ust. 1 pkt. 43 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 645, z późn. zm.) wynika wprost, że środki tego funduszu przeznacza się na finansowanie kosztów postępowania sądowego i egzekucyjnego w sprawach nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych i innych wypłat z Funduszu Pracy. Również dla funduszy celowych utworzonych na podstawie ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 471), tj. Funduszu Promocji Kultury, którego dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz Funduszu Rozwiązywania Problemów Hazardowych, którego dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, nie przewidziano ustawowego</p>	<p>W związku ze zgłoszoną uwagą prosimy o przyjęcie poniższych wyjaśnień.</p> <p>W myśl art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. 2016 r. poz. 1256) Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGŚP) jest państwowym funduszem celowym.</p> <p>Żaden państwowy fundusz celowy poza FGŚP i żadna jednostka sektora finansów publicznych nie wspiera, tak jak FGŚP, pracodawców będących dłużnikami niewypłacalnymi, którzy w przeważającej mierze są bankrutami (nie posiadają środków finansowych nawet na wypłaty wynagrodzeń dla pracowników, są zadłużeni, nie mają żadnego majątku, mają majątek w całości zabezpieczony przez wierzycieli albo majątek wystarczający tylko na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego). Jest to więc szczególny rodzaj pracodawców, czego był świadomy ustawodawca powołując ustawą z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 1994 r., Nr 1, poz. 1) Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i zwalniając niewypłacalnych pracodawców po dacie ich niewypłacalności z obowiązku opłacania składek na Fundusz.</p> <p>Zgodnie z ustawą z dnia 27.08.2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. 2013 r., poz. 885 ze zm.), ustawa powołująca państwowy fundusz celowy określa w sposób szczegółowy zarówno źródła jego przychodów, jak i zadania publiczne finansowane z tych przychodów. Oznacza to wyodrębnienie z budżetu państwa środków publicznych i przeznaczenie ich na realizację ustawowo ściśle określonych zadań państwa.</p> <p>Głównym zadaniem Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych jest wypłata świadczeń dla pracowników w sytuacji, gdy niewypłacalny pracodawcy zaprzestał zaspokajać roszczenia swoich pracowników. Przyznawane ze środków FGŚP świadczenia</p>

		<p>zwolnienia od kosztów sądowych w postępowaniu cywilnym. Dodatkowo wskazać należy, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych, obsługujący Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 114 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963, z późn. zm.), nie ponosi jedynie opłat skarbowych i sądowych w zakresie prowadzonej działalności. W świetle powyższego wydaje się, że projektowana zmiana jest niespójna z obowiązującymi regulacjami dotyczącymi obowiązku uiszczania kosztów sądowych przez inne fundusze celowe bądź ich dysponentów. Niezależnie od powyższego wskazać należy, że wejście w życie przedmiotowej nowelizacji spowoduje skutki finansowe dla budżetu państwa w postaci zmniejszonych dochodów w części 15 „Sądy powszechne”. Z przedłożonej wraz z projektem Oceny Skutków Regulacji wynika, że zmiana u.k.s.c. spowoduje zmniejszenie wydatków FGŚP o około 600 tys. złotych rocznie. Tym samym analogiczny spadek kwotowy w wysokości 0,6 mln złotych rocznie wystąpi również w zakresie dochodów budżetowych realizowanych w części 15 „Sądy powszechne”. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że z informacji zawartych na stronie 14 uzasadnienia projektu wynika, że koszty ponoszonych przez FGŚP opłat sądowych, a w konsekwencji również spadek wpływów do budżetu państwa w części 15 „Sądy powszechne” z tego tytułu, należałoby szacować nawet na 1,5 mln złotych rocznie. W ocenie projektodawców rozbieżności w szacunkach są skutkiem różnej interpretacji przez sądy i komorników przepisów określających ochronę roszczeń o zwrot wypłaconych ze środków FGŚP świadczeń. Kwota wskazana w Ocenie Skutków Regulacji jest ponad dwukrotnie niższa od kwoty wskazanej w uzasadnieniu projektu, a zarówno projekt jak i załączone do niego dokumenty nie zawierają danych pozwalających na zweryfikowanie przedstawionych w tym zakresie wyliczeń.</p>	<p>obejmują świadczenia pracownicze wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne ze środków ubezpieczonego, składki na ubezpieczenia zdrowotne, zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, oraz składki na ubezpieczenia społeczne należne od pracodawców, które są odpowiednio odprowadzane do ZUS i US. Tak więc środki Funduszu w związku z niewypłacalnością pracodawcy już na etapie realizowanych wypłat zasilają środki ZUS i US.</p> <p>Powołanie Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych było i jest dla pracowników gwarancją otrzymania środków na wynagrodzenia i inne świadczenia związanych z pracą. W przypadku przeznaczenia tych środków na inny cel, tj. koszty związane z dochodzeniem zwrotu należności, przy jednoczesnych znacznych gwarantowanych wypłatach ze środków Funduszu, może dojść do zapaści Funduszu, biorąc pod uwagę, że należności Funduszu w przeważającej większości są nieściągalne (w przeszłości sytuacja taka miała już miejsce).</p> <p>Środki na realizację celu, do którego został powołany Fundusz pochodzą ze składek płaconych przez pracodawców oraz ze zwrotów wypłaconych świadczeń w wyniku postępowań windykacyjnych prowadzonych wobec pracodawców. Zatem ponoszenie dodatkowych kosztów może spowodować trudności finansowe Funduszu, a w ostateczności potrzebę dofinansowania budżetowego. W trakcie dochodzenia zwrotu wypłaconych świadczeń Fundusz jest zobowiązany do ponoszenia kosztów sądowych, w wielu przypadkach bardzo znacznych, biorąc pod uwagę wielomilionowe kwoty wypłat. Dochodzi więc do niewłaściwej sytuacji, że składki pracodawców zamiast być przeznaczane na ustawowy cel, jakim jest zaspokojenie roszczeń pracowniczych muszą być wydatkowane na pokrycie kosztów sądowych i egzekucyjnych niezbędnych do dochodzenia zwrotu wypłaconych świadczeń.</p> <p>Należy ponadto wskazać, że brak przepisu zwalniającego Fundusz z ponoszenia kosztów w postępowaniach sądowych skutkowało dotychczas rozbieżnym orzecznictwem.</p> <p>Zgodnie z art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 13.07.2006 r. o ochronie</p>
--	--	--	---

				<p>roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. 2016 r. poz. 1256), przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń roszczenia na rzecz Funduszu korzystają z takiej samej ochrony prawnej, jaką odrębne przepisy przewidują dla należności za pracę. Treść tego artykułu skutkuje brakiem jednolitego orzecznictwa sądów w zakresie uprawnień Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w zakresie zwolnień od ponoszenia kosztów sądowych przy dochodzeniu zwrotu wypłaconego świadczenia. Część sądów uznaje uprzywilejowanie Funduszu w zakresie zwolnień od ponoszenia kosztów w pełnym zakresie (vide postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 9.07.2013 r., sygn. akt I Acz 1164/13), inne zaś sądy zwalniają Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w ograniczonym zakresie jedynie do dochodzonej kwoty w wysokości 50.000,00 zł i tylko w stosunku do pracodawców (vide postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 5.12.2013 r., sygn. akt III APz 52/13). Występują także orzeczenia odmawiające Funduszowi Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych uprawnienia do zwolnienia kosztów sądowych nawet poniżej 50.000,00 zł. Nie można zatem przyjąć, że wejście w życie proponowanych rozwiązań w zakresie zwolnienia Funduszu z kosztów przełoży się wprost na mniejsze dochody budżetu państwa.</p> <p>Opierając się na dotychczasowych wydatkach FGŚP ponoszonych na koszty sądowe i egzekucyjne nie można więc przyjąć, że te wydatki przełożą się wprost na mniejsze dochody budżetu państwa.</p> <p>Występowanie z pozwami na kwoty nieprzekraczające 50.000,00 zł wiąże się z koniecznością częstszego angażowania sądu (sztabu ludzi) – zamiast jednej sprawy sądowej np. 34 spraw (przy wartości przedmiotu sporu 1.679.511,98 zł. Jednocześnie rozłożenie procesu dochodzenia zwrotu należności na dłuższy czas (kilkadziesiąt pozwów) jest niekorzystne, bowiem w tym czasie dłużnik może upłynnić majątek.</p> <p>Zwolnienie z ponoszenia opłat sądowych przekłada się na zwolnienie z obowiązku ponoszenia kosztów (opłat i wydatków) w postępowaniach egzekucyjnych (np. opłata za opis i oszacowanie nieruchomości, koszty korespondencji, dojazdów – ustawa o komornikach sadowych i</p>
--	--	--	--	---

				<p>egzekucyjnych), a postępowania te prowadzone są przez lata co wiązałyby się z każdorazowym ponoszeniem kosztów przez Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.</p> <p>Zgodnie z ustawą o finansach publicznych marszałek województwa ma obowiązek dochodzenia zwrotu wypłaconych z FGŚP świadczeń, bez względu na rezultat tego postępowania.</p> <p>W celu choć częściowego odzyskania wypłaconych kwot prowadzone są żmudne kilkunastoletnie postępowania egzekucyjne. W przypadku, gdy dłużnikami są osoby fizyczne postępowania egzekucyjne muszą być prowadzone wielokrotnie, bowiem nie można wykluczyć, że sytuacja majątkowa dłużników ulegnie poprawie. Najczęściej egzekucja prowadzona jest dotąd, aż dłużnik nabędzie uprawnienia rentowe lub emerytalne.</p> <p>W przypadku, gdy dłużnikami są osoby prawne i uzasadnione będzie wytoczenie powództwa przeciwko członkom ich zarządu, dostęp marszałka województwa do sprawozdań finansowych dłużników nie zwolni FGŚP od obowiązku wystąpienia z powództwem przeciwko dłużnikom, bowiem warunkiem wystąpienia z powództwem przeciwko osobom trzecim jest bezskuteczność egzekucji przeciwko osobie prawnej. Aby warunek ten był spełniony potrzebny jest tytuł wykonawczy przeciwko osobie prawnej, co się wiąże z obowiązkiem ponoszenia wskazanych niżej opłat sądowych i egzekucyjnych.</p> <p>Przykładowo w sytuacji :</p> <ul style="list-style-type: none"> - wypłaty świadczeń na kwotę 1.679.511,98 zł – opłata sądowa od pozwu wyniosłaby 83.976,00 zł, - wydania niekorzystnego orzeczenia dla FGŚP – dodatkowo będą musiałyby być poniesione koszty zastępstwa procesowego w kwocie 10.800,00 (aktualna kwota zgodnie z Rozporządzeniem MS z dn. 03.10.2016 r.). - wniesienia apelacji – ze środków Fundusz ponownie musiałyby być uiszczane opłaty w wysokości 83.976,00 zł. - przegranej apelacji – koszty zastępstwa procesowego wyniosłyby 5.400,00 zł (aktualna kwota, zgodnie z Rozporządzeniem MS z dn.
--	--	--	--	--

				<p>03.10.2016 r.).</p> <ul style="list-style-type: none"> - skargi kasacyjnej – ponownie należy uiszczyć opłatę, która wyniesie 83.976,00 zł. <p>Przykładowo w postępowaniu egzekucyjnym:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wniesienie wniosku egzekucyjnego na kwotę 1.679.511,98 zł wiązałoby się z opłatą stosunkową w wysokości 15% tj. - 120.573,00 zł. Opłata ta będzie wyższa, bowiem do egzekwowanego świadczenia doliczyć będzie trzeba odsetki i koszty postępowania, - dodatkowo należałoby ponieść ze środków Funduszu wydatki określone w art. 39 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji z dnia 29.08.1997 r. (art. 40a, 53, 53a) za wszelkie czynności w toku egzekucji, - w trakcie prowadzonego postępowania egzekucyjnego może okazać się, że komornik żąda wskazania majątku dłużnika, a Fundusz nie posiada na ten temat żadnej wiedzy. W związku z tym konieczne będzie wniesienie wniosku o wyjawienie majątku (40 zł), - gdy dłużnik jest właścicielem nieruchomości konieczne będzie poniesienie kosztów na rzecz opinii biegłego związanych z opisem i oszacowaniem, - w przypadku bezskutecznej egzekucji i umorzenia postępowania egzekucyjnego, po upływie pewnego czasu egzekucja jest wszczynana na nowo, co wiązać się będzie z kolejnymi opłatami. Przed wystąpieniem z wnioskiem o umorzenie należności, egzekucje są prowadzone wielokrotnie, <p>Przedstawiony przykład obrazuje jak wysokie koszty musiałby płacić Fundusz, gdyby nie był zwolniony z ich ponoszenia.</p> <p>Wyплаты ze środków FGŚP są wypłatami wysokiego ryzyka i bez względu na możliwość odzyskania wypłaconych świadczeń marszałek województwa ma obowiązek dokonania wypłaty. W wyniku windykacji nie odzyskuje więcej niż 5 % stanu należności, zatem w 95% przypadkach zarówno opłaty od pozwów, (które należy uiszczać wytaczając powództwo), jak i konieczność poniesienia kosztów zastępstwa procesowego w przypadku niekorzystnego orzeczenia oraz konieczność poniesienia</p>
--	--	--	--	---

				<p>kosztów związanych z postępowaniem egzekucyjnym nie zostaną zwrócone z majątków dłużników, (których przeważnie nie posiadają). Tak więc ich ponoszenie staje się nieracjonalne. Nie jest odzyskiwana większość wypłaconych świadczeń, natomiast ponoszone są bardzo wysokie koszty związane z dochodzeniem zwrotu należności (choć one mają pierwszeństwo) co nie znajduje uzasadnienia.</p> <p>W sytuacji, gdy przedsiębiorca nie złoży wniosku o ogłoszenie upadłości i nie składa sprawozdań finansowych wgląd do akt sądowych w przedmiocie ogłoszenia upadłości nie dostarczy informacji umożliwiających oceną stanu majątkowego przedsiębiorcy (dot. to przesłanki niewypłacalności pracodawcy w postaci faktycznego zaprzestania działalności oraz wykreślenia z CEIDG).</p> <p>Z doświadczenia wynika, że w momencie składania wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnik składa oświadczenie o sytuacji majątkowej w oparciu o majątek widniejący w księgach rachunkowych. Syndyk w postępowaniu upadłościowym, a komornik w przypadku oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości w postępowaniu egzekucyjnym, dokonują sprzedaży w oparciu o wartość rynkową, której nie sposób ocenić bez stosownej ekspertyzy i przed dokonaniem sprzedaży. Tak więc dostęp do akt sądowych w postępowaniach w przedmiocie ogłoszenia upadłości lub restrukturyzacji również nie daje gwarancji posiadania wiedzy istotnej dla uzyskania informacji o majątku dłużnika i celowości dochodzenia należności przed sądami.</p> <p>W związku z powyższym zwracamy się z prośbą o odstąpienie od zgłoszonej uwagi i zaakceptowanie naszej propozycji.</p>
19.	23 ust. 8a	MS	<p>Uwaga dotycząca zasadności umarzania wierzytelności funduszu w przypadku „upadłości konsumenckiej”. Zgodnie z art. 491¹⁴ ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 233, z późn. zm.) w przypadku upadłości tzw. „konsumenckiej” po ostatecznym wykonaniu planu podziału, a gdy z uwagi na brak majątku upadłego plan podziału nie został sporządzony – po zatwierdzeniu listy wierzytelności (...) sąd ustala plan spłaty wierzycieli albo umarza zobowiązania upadłego bez ustalania planu spłaty wierzycieli. Postanowienie powyższe doręcza się</p>	<p>W następstwie przeanalizowania zasadności wprowadzenia art. 23 ust. 8a w brzmieniu przekazanym do uzgodnień, projektodawca zdecydował o wykreśleniu tego przepisu z projektu ustawy. Dotychczasowy ust 8b otrzymał oznaczenie 8a</p>

		<p>wierzycielom i przysługuje na nie zażalenie. Uprawomocnienie się takiego postanowienia oznacza zakończenie postępowania. Proponowane brzmienie ust. 8a przewiduje umorzenie wierzytelności funduszu przez jego dysponenta wobec osób nieprowadzących działalności gospodarczej po wydaniu przez sąd upadłościowy postanowienia o zakończeniu postępowania upadłościowego. Zważyć należy, że w przypadku „upadłości konsumenckiej” – wobec przytoczonego wyżej brzmienia art. 491¹⁴ sąd nie wydaje odrębnego postanowienia o zakończeniu postępowania upadłościowego, gdyż kończy się ono z chwilą uprawomocnienia postanowienia o ustaleniu planu spłaty wierzycieli lub umorzeniu zobowiązań upadłego. Zatem w projektowanym przepisie należałoby się odwołać do rozwiązania przyjętego w przepisie art. 491¹⁴ „Prawa upadłościowego”, nie zaś do postanowienia o zakończeniu postępowania upadłościowego (w sprawach osób nieprowadzących działalności gospodarczej). Dodatkowo podnieść należy, że wątpliwości budzi także, czy samo zakończenie postępowania upadłościowego wobec osoby nieprowadzącej działalności gospodarczej powinno być podstawą do umorzenia wierzytelności Funduszu, skoro po zakończeniu postępowania upadłościowego dłużnik może spłacać swe zobowiązania (lub ich część) w ramach planu spłat jeszcze przez okres nawet 3 lat (art. 491¹⁵ Prawa upadłościowego).</p>	
--	--	--	--